

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 703 יום ה' 29 במאי 2014

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

המלצות הוועדה לבחינת צמצום השימוש במזומן //
רשות המסים תעמוד בראש המינהלת של הטבת מע"מ אפס לדירות //

תושב (ישראל), או לא תושב?

מ"ה – הסכם פשרה במסגרת תביעה לא קובע את גובה ההכנסה //
מ"ה – ביהמ"ש אינו מתיר ניכוי הוצאות משפט בגין הליך פלילי //
מע"מ – אי התרת ניכוי מס תשומות בגין רכישת רכבים פרטיים //

גומא חסין הורשע בהעלמת מס // מכנס עוה"ד באילת: עיקרי הפעילות //
"פרשת הרבנים" - הרשעה בהלבנת הון

מאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

המלצות הוועדה לבחינת צמצום השימוש במזומן

2. הגבלות על שימוש בהמחאות: האפשרות לפרוע צ'ק שסוחר יותר מפעם אחת, בשלב הראשון עד סכום של 7,500 ש"ח ובשלב שני עד 5,000 ש"ח. (הוועדה ממליצה לאסור בעתיד על סיחור צ'קים בכל סכום);

◆ איסור הוצאת/קבלת צ'קים שלא מצוין עליהם שם המוטב ("צ'ק על החלק" / "צ'ק פתוח");

◆ הגבלת סכום עסקה המותרת בהמחאה (צ'ק) לעד מיליון ש"ח.

3. קידום השימוש באמצעי תשלום אלקטרוניים מתקדמים, כגון כרטיסי חיוב מיידי (דביט) וכרטיסים נטענים מזוהים, אשר יהיו זמינים לשימוש עבור כל אזרחי ישראל.

להסבר מפורט ולהודעה המורחבת: [לחץ כאן](#)

◆ בהתאם להודעת [משרד ראש הממשלה מיום 25.5.2014](#), פורסמו המלצות הוועדה לבחינת צמצום השימוש במזומן, בראשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה, [הראל לוקר \(ועדת לוקר\)](#).

המלצות הוועדה נוגעות לשלושה תחומים עיקריים: הגבלת השימוש במזומן, הגבלת השימוש בצ'קים מוסבים, וקידום השימוש באמצעים אלקטרוניים:

1. **מגבלה של 7,500 ש"ח על עסקאות במזומן בטווח המיידי**, מייד עם החקיקה. עפ"י המוצהר, לאחר כשנה תורחב למגבלה של 5,000 ש"ח ואיסור סיחור צ'קים בסכומים דומים;

◆ הגבלת סכום העסקה בין צדדים פרטיים לסכומים של עד 15,000 ש"ח;

◆ קביעה כי הפרת האיסור על ביצוע עסקאות במזומן מעל לסף שהוגדר, תיקבע כעבירה פלילית שבגינה יוטל קנס מנהלי.

רשות המסים תעמוד בראש המינהלת של הטבת מע"מ אפס לדירות

בין החברים במינהלת יהיו גם נציגי משרד השיכון, השמאי הממשלתי וגורמים נוספים ככל שיידרשו.

◆ מנהל רשות המסים, **מר משה אשר**, מינה את **הסמנכ"ל הבכיר למיסוי מקרקעין, מר מאיר אסולין**, כאחראי על המינהלת, זאת תוך הצבת יעדים להשלמת ההכנות לתפעול החקיקה מיד עם אישורה על ידי הכנסת.

◆ כזכור, שר האוצר, **יאיר לפיד**, מקדם הטבת מע"מ אפס בדירת מגורים ראשונה לזכאים. לשם כך הורה השר על הקמת מינהלת לצורך יישום ההטבה כאמור.

על פי החלטת השר, ולאחר דיונים מול משרד השיכון, הוחלט כי רשות המסים היא שתעמוד בראש המינהלת ותהיה אחראית על ניהול ותפעול ההליך הכולל, בין היתר, טיפול בפניות הציבור בנושא, בחינת הזכאות להטבה, מתן ההטבה ובקורות נוספות.

צוות מס פקס מאחל לקוראי העיתון חג שבועות שמח
בשל החג לא יפורסם גיליון. הגיליון הבא (מספר 704) יתפרסם ב- 12.6.2014

(בדרך כלל) להיחשב כתושבי ישראל ואילו יחידים תושבי חוץ שנשלחים לישראל לתקופות ממושכות (דיפלומטים, אנשי צבא, סטודנטים, אנשי דת וכיוצא"ב), ימשיכו (בדרך כלל) להיחשב כתושבי חוץ. פרט למקרים החריגים שנכללו בתקנות, יחולו ההגדרות שנקבעו בפקודת מס הכנסה; בראש ובראשונה תיושם החזקה של "מבחן הימים", ורק לאחר מכן - אם בכלל - ינסו הנוגעים בדבר (פקיד השומה או היחיד) לסתור את החזקות שנקבעו.

◆ החיים מציבים לעיתים אתגרים לא פשוטים בפני מי שאמור לקבוע את מרכז חייו של היחיד, ובתאריך 20.5.2014 ניתנה בביהמ"ש העליון הגושפנקא לפסק דין חדשני למדי, בנושא זה (ע"א 4862/13; פקיד שומה כפר [סבא נגד מיכאל ספיר](#)).

◆ מדובר ביחיד שהיה בעבר, ללא עוררין, תושב ישראל (ואף שרת בעבר בצבא הקבע), שנשלח לסינגפור בשנת 1994 - על ידי מעביד תושב ישראל - עם אשתו ושתי בנותיו הקטינות (דאז). בשנת 1998 חזר היחיד (להלן: "היועץ") עם משפחתו לישראל, ובאמצע שנת 2001 שב לסינגפור (ללא אשתו ובנותיו), והועסק שם תחילה כיועץ שכיר, ואח"כ הקים חברה סינגפורית שבאמצעותה עסק ביעוץ לחברות זרות. היועץ הפך בפועל לתושב קבע של סינגפור וגר שם באותה דירה במשך שנים, ופיתח בסינגפור קשרים חברתיים ענפים, לרבות פעילות בקהילה היהודית המקומית. במקביל לכך, הרבה היועץ לבקר בישראל (בדרך כלל שמונה או תשעה ביקורים בכל שנה, כאשר כל ביקור נמשך כשלושה שבועות במוצא), היו לו נכסים (גם) בישראל, והוא המשיך לשלם ביטוח לאומי ונהנה בישראל מרצף ביטוחי ושרותי בריאות. אין מחלוקת על כך כי בהתאם למבחן הימים (החלופה השנייה של המבחן) היועץ היה בגדר "תושב ישראל" בשנות המס הרלוונטיות (עד וכולל לשנת 2005).

כל אלה לא מנעו מביהמ"ש להשתכנע כי ניתן לראות ביועץ כמי שהעתיק את מרכז חייו לסינגפור (החל משנת המס 2002), לאחר שקבע - על פי הנתונים שהוצגו בפניו, כי זיקתו של היועץ לישראל בשנים הרלוונטיות התמקדה בעובדה שאשתו ושתי בנותיו (שהפכו לבגירות) חיות בישראל, וזו הייתה, כפי הנראה, הסיבה לביקוריו התכופים בישראל. ביהמ"ש אף הבהיר, בפסק הדין, כי **"...בדרך כלל מרכז חייו של אדם ובית הקבע שלו הוא במקום שבו מתגוררת וחיה משפחתו, אך המציאות מלמדת כי יש משפחות אשר בוחרות לחיות אחרת ועל כן אף שמדובר בנתון משמעותי, הנושא משקל ממשי לצורך ההכרעה בסוגיית התושבות, הוא לבדו אינו יכול להכריע את הכף...."**

◆ אנו סבורים, כי החלטתו של ביהמ"ש העליון עשויה להשפיע על מעמדם (לצרכי מס) של יחידים המנהלים דרך קבע את עיקר פעילותם העסקית מחוץ לישראל, ובמקביל לכך יש בבעלותם נכסים (גם) בישראל, והם נוהגים לשהות בישראל פרקי זמן ממושכים, כדי לבלות במחיצתם של בני משפחתם הקרובים.

◆ עד וכולל לשנת המס 2002 רשאי היה כל יחיד תושב ישראל לקבל בחו"ל הכנסות כשרות למהדרין, מבלי שיחוייב בגיבוי במס בישראל.

הוחרגו מכלל זה רק רווחי הון (ככל שלא היו פטורים ממס, בלאו הכי) וכן הכנסות שהופקו בחו"ל ממשלח יד, "שבדרך כלל" אותו יחיד עסק בו בישראל.

◆ מקלט המס הזה נותץ בתיקון 132 לפקודת מס הכנסה (בתוקף מיום 1.1.2003 ואילך), שעה שנקבע (בין היתר) כי מס יוטל בישראל על הכנסתו של אדם תושב ישראל (מהמקורות שפורטו בפקודת מס הכנסה), בין אם ההכנסה הופקה או נצמחה בישראל, ובין אם הופקה או נצמחה מחוץ לישראל (הכנסתו של אדם תושב חוץ תחוייב במס בישראל, בכפוף לאמנות המס השונות, רק אם הופקה או נצמחה בישראל).

השינוי האמור חידד את הצורך לכלול בפקודת מס הכנסה מבחנים והגדרות לקביעת התושבות לצרכי מס, וככל שמדובר ביחיד זו ההגדרה שנקבעה:

"תושב ישראל" או "תושב" – א. לגבי יחיד - מי שמרכז חייו בישראל, ולעניין זה יחולו הוראות אלה:

1) לשם קביעת מקום מרכז חייו של יחיד, יובאו בחשבון מכלול קשריו המשפחתיים, הכלכליים והחברתיים, ובהם בין השאר: א) מקום ביתו הקבוע; ב) מקום המגורים שלו ושל בני משפחתו; ג) מקום עיסוקו הרגיל או הקבוע או מקום העסקתו הקבוע; ד) מקום האינטרסים הכלכליים הפעילים והמהותיים שלו; ה) מקום פעילותו בארגונים, באיגודים או במוסדות שונים;

2) חזקה היא שמרכז חייו של יחיד בשנת המס הוא בישראל - א) אם שהה בישראל בשנת המס 183 ימים או יותר; ב) אם שהה בישראל בשנת המס 30 ימים או יותר, וסך כל תקופת שהייתו בישראל בשנת המס ובשנתיים שקדמו לה הוא 425 ימים או יותר; ג) לעניין פסקה זו, "יום" - לרבות חלק מיום;

3) החזקה שבפסקה (2) ניתנת לסתירה הן על ידי היחיד והן על ידי פקיד השומה;

◆ במקביל להגדרות הללו ניתנה לשר האוצר הסמכות לקבוע (באישור ועדת הכספים של הכנסת) תנאים, שבהתקיימם יראו כתושב ישראל יחיד, שלכאורה אמור היה להיחשב כתושב חוץ (וגם ההפך מכך). שר האוצר השתמש בסמכותו, וכלל את המקרים החריגים המובהקים הללו בתקנות מס הכנסה (קביעת יחידים שיראו אותם כתושבי ישראל וקביעת יחידים שלא יראו אותם כתושבי ישראל), התשס"ו - 2006.

◆ מכח התקנות, יחידים תושבי ישראל הנשלחים ע"י המדינה ומוסדותיה לחו"ל, לתקופות ממושכות, ימשיכו

הסכם פשרה במסגרת תביעה לא קובע את גובה ההכנסה עמ (ת"א) 12918-01-10 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות אינגה אייזנברג, עו"ד (חשבונית)

בהתאם, אילו הייתה הכנסתו של המערער מהגניבה ממכבי מסתכמת בסך של 910,000 ש"ח, כטענתו, סביר להניח שלא היה מסכים לשלם למכבי את כספי התגמולים. מאחר והסכים לשלם למכבי את כספי התגמולים בנוסף על סך של 910,000 ש"ח סביר להניח שבעת כריתת הסכם הפשרה צפה המערער שנוכח היקף גניבתו הוא עשוי לשלם סכום גבוה יותר אם ההליך המשפטי שנפתח נגדו ע"י מכבי יתברר עד תומו.

◆ טענת המערער לפיה היה ברור לו שאין לו סיכוי לקבל את כספי התגמולים ועל כן הסכים לוותר עליהם, מלמדת אולי מה היו השיקולים של המערער בעת שהסכים לוותר או להעביר למכבי את כספי התגמולים, אולם אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שבזמן אמת הסכים המערער לשלם למכבי סך של 910,000 ש"ח בצירוף כספי התגמולים. ביהמ"ש קבע, כי אין להתערב בשקול דעת המשיב בגובה הסכומים שהשתלשלו לכיסו של המערער.

◆ לטענת המערער, בשנות המס שבערער ביצע עסקאות בני"ע באופן תדיר, בהיקף גדול והיה לו ידע בסחר במניות, ועל כן יש להכיר בהפסדים שהיו לו מהעסקאות בני"ע כהפסדים מעסק אותם ניתן לקזז מהכנסותיו מכספי הגניבה. בדיווחיו לשנות המס 2007 ו-2008 הצהיר המערער, כי מדובר בפעילות הוגנת. בע"א 9187/06 רפאל מגיד נ' פקיד שומה פתח תקוה נקבע, כי כנקודת מוצא ני"ע הינן נכס הוגני. לכך יש להוסיף, כי בתקופה הרלבנטית הועסק המערער ע"י מכבי ככלכלן במחלקת תקציב במשרה מלאה ואת פעילותו בתחום המניות עשה כדרך אגב בעבודתו או בשעות הערב מביטו. נראה, כי המערער לא השקיע ביצירת מנגנון עצמאי לפעילותו בתחום ני"ע. מעדותו של המערער עולה, כי הכספים שנגנבו שימשו אותו לפעילותו בני"ע, דהיינו, מדובר בהון עצמי ולא בהלוואות. בתקופה הרלבנטית לא היה למערער תיק עוסק במע"מ ובזמן אמת דיווח המערער על פעילותו בתחום ני"ע כפעילות הוגנית. בכל אלה יש כדי לתמוך במסקנה שמדובר בהשקעה הוגנית. פעילות המערער בתחום ני"ע נעשתה בתדירות גבוהה יחסית למשקיע הוגני וככל הנראה גם ההיקף הכספי של הפעילות האמורה היה גבוה יחסית למשקיע הוגני. למרות זאת, נראה, כי יש לראות את פעילות המערער בתחום ניירות הערך בשנים 2007 ו-2008 כפעילות הוגנית ולא כפעילות עסקית.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין להתעלם מאופן הצהרתו של המערער באשר לפעילות זו. ביהמ"ש לא קיבל שינוי הצהרה זו ומקבל עמדת המשיב, כי אין זכות מוקנית להגשת דו"ח מתוקן. נישום המדווח על הכנסותיו לרשות יעשה זאת בצורה מושכלת, תוך בחינה מראש של מכלול הדברים ויישא באחריותו באשר לדיווחיו.

התוצאה:

◆ הערעורים נדחים.

ניתן ביום: 10.4.14.

ב"כ המערער: עו"ד דורון רוזנברג, עו"ד רותם שגיא
ב"כ המשיב: עו"ד גלית פואה, פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

◆ בין השנים 2008-1999 עבד המערער כשכיר בקופת חולים "מכבי שרותי בריאות" (להלן: "מכבי"). ביום 25.12.2008 הוגש כתב אישום (ת"פ 10716/08) נגד המערער וכנגד הגב' אילנה דמארי עובדת נוספת במכבי (להלן: "גב' דמארי"), בו הואשמו השניים בגניבה ממעביד. בהסדר טיעון שנכרת עמם הודו המערער וגב' דמארי במיוחס להם בכתב אישום מתוקן לפיו גנבו סך של 2,397,840 ש"ח. בסמוך הגישה מכבי תביעה (ת"א 2355/08) בה תבעה לחייב את המערער וגב' דמארי להשיב לה את כספי הגניבה בסך 2,397,840 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית והוצאות. במסגרת התביעה נכרת הסכם פשרה בין מכבי לבין המערער וגב' דמארי לפיו התחייבו המערער וגב' דמארי לשלם למכבי סך של 1,964,000 ש"ח כאשר מתוך הסכום האמור התחייב המערער לשלם למכבי סך של 910,000 ש"ח ובנוסף הסכים להעביר למכבי כספים שנצברו לזכותו בקופות פנסיה, קופות גמל, קופות השתלמות, כפיצויי פיטורין (להלן: "כספי התגמולים"). ביום 30.12.2009 ניתן תוקף של פסק דין להסכם (להלן: "הסכם הפשרה"). בסמוך שילם המערער למכבי.

◆ נוכח ההליכים שנקטו נגד המערער הוסיף המשיב להכנסתו המוצהרת של המערער לשנת המס 2007 סך 1,339,000 ש"ח ובשנת המס 2008 סך 418,090 ש"ח כהכנסה משכר עבודה, לפי הוראות סעיף 2 (2) או 2 (1) או 2 (10) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). יוער, כי ביום 21.9.2011 תוקנה השומה באופן שנוספה למערער הכנסה בסך 756,031 ש"ח במקום 1,339,000 ש"ח שנקבעה בשומה המקורית.

◆ לטענת המערער, הכנסתו מגניבת כספים ממכבי עמדה על סך של 910,340 ש"ח בלבד. בנוסף, מבקש המערער להכיר בהפסדים שנגרמו לו מפעילותו בני"ע בשנות המס שבערער העולות לדבריו לכדי פעילות עסקית ולהתיר את קיזוזם מהכנסתו מגניבת הכספים ממכבי. כן מבקש המערער להתיר בניכוי תשלומים ששילם בשנת 2008 עבור קורסים בשוק ההון ושכר טרחת עורך דין ששילם באותה שנה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ לטענת המשיב, בהסכם הפשרה התחייב המערער להשיב למכבי 910,000 ש"ח ובנוסף וויתר ו/או התחייב להעביר למכבי את כספי התגמולים שהסתכמו בסך 385,005 ש"ח, ובסה"כ 1,295,005 ש"ח. סכום זה משקף את ההכנסה שהייתה למערער מגניבת הכספים ממכבי, ובהתאם נקבעו השומות. לטענת המערער, בהתאם להסכם הפשרה יש להוסיף להכנסתו המוצהרת סך של 910,000 ש"ח בלבד.

◆ ביהמ"ש קבע, כי בדרך כלל הסכם פשרה אינו ממצא את מלוא טענות ותביעות הצדדים שהרי זו דרכה של פשרה. על כן, סביר להניח שבמסגרת הסכם פשרה לא יסכים צד להסכם לשלם לצד האחר סכום העולה על סך התביעה נגדו או על הסכום בו הוא צופה שיחויב במסגרת ההליך המשפטי אם יתברר עד תומו.

ביהמ"ש אינו מתיר ניכוי הוצאות משפט בגין הליך פלילי
 ע"מ 10-01-32631 מ.ג.ר.י. שרותי ניהול בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 1
 יוסי חמצני, עו"ד

תתיר את ההוצאה בניכוי, היה על המערערת להמציא העתקים מן החשבוניות הנטענות על ידה, בכך לא עמדה. ♦ ביהמ"ש קיבל את עמדת המדינה וקבע, כי אין בחלוף הזמן כדי ליתן למערערת הכשר לדרוש ההוצאה שלא על סמך ראיות של ממש דוגמת חשבוניות. ביהמ"ש קבע, כי המערערת יכולה הייתה וצריכה הייתה להגיש את כל מסמכי ההוצאות שנדרשו ממנה ומשלא עשתה זאת פועל הדבר כנגדה. זאת ועוד על המערערת מוטלת מכוח חוק חובה לשמור, זאת בהתאם להוראות סעיף 25(ג) להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבוניות), תשל"ג-1973: "מערכת החשבוניות תישמר במשך שבע שנים מתום שנת המס שאליה היא מתייחסת, או במשך שש שנים מיום הגשת הדו"ח על ההכנסה לאותה שנת המס, הכל לפי המאוחר". ביהמ"ש קבע, כי "לכל היותר, משידעה המערערת כי סוגיית ההוצאות, עדיין נמצאת במחלוקת, היה עליה לשמור את אותן החשבוניות ברשותה כחומר חשבונאי רלוונטי". בנוסף ביהמ"ש קבע כי, המערערת בחרה שלא להעיד עדים על מנת לתמוך בטענתה. עובדה זאת פעלה לחובת המערערת והובילה למסקנה, כי אין תימוכין למהות ההוצאות הנטענות בניכוי.

♦ **באשר להוצאות המשפטיות בגין המרת כתב אישום בקנס מנהלי-** מדובר בכתב אישום בו הואשמו רו"ח גרינוולד והמערערת בגין עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודה עקב אי הגשת דו"חות בהתאם לסעיפים 117, 131 ו-132 לפקודה. כאשר מחצית החשבוניות שהוצגו ע"י המערערת להוכחת ההוצאות הן עבור טיפול משפטי בהמרת כתב אישום לקנס מנהלי.

♦ לטענת המדינה, הטלת קנס מנהלי כמוה כהרשעה. משהורשעו המערערת ומנהלה אין מקום להתיר את ההוצאה שכן מדובר ב"צרה" שהביאו על עצמם. בהכרה בהוצאה מסוג זה יש משום הקטנת הסיכון בפני מי שביצע עבירה ומתן הטבה כספית בדמות הכרה בהוצאה למי שהורשע. זאת מעבר ללגיטימציה לפעולה בלתי חוקית מקום בו יותרו ההוצאות בניכוי. מנגד, המערערת טענה כי מדובר בעבירה בעלת אופי טכני/מנהלי אשר היסוד הנפשי בה היא לכל היותר רשלנות והעובדה כי כתב האישום בוטל, אזי יותרו ההוצאות המשפטיות בניכוי.

♦ ביהמ"ש הפנה לפסיקה של ביהמ"ש העליון באשר להוצאות בגין תשלומים הנובעים מאי מילוי הוראות החוק, יקבע כי קנס מנהלי הוא בבחינת תשלום עונשי שנועד בין השאר גם להכביד, כך שאין מקום לגרוע ממידת ההכבדה גם בהתרת ההוצאות המשפטיות הקשורות לתשלומי, ומכאן שאין מותרות בניכוי.

תוצאה: ♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 20.5.2014

ב"כ המערער: עו"ד זאב אוסלקה

ב"כ המשיב: עו"ד שגית כחלון, פרקל' מחוז ת"א

♦ **הערת מערכת - יש לשים לב כי אי ההכרה בהוצאות משפטיות בגין הליך הפלילי נפסלו רק בשל טיעון טכני לפיו המערער לא שמר ולא הביא בפני ביהמ"ש ראיות להוצאות המבוקשות!**

♦ חברת מ.ג.ר.י שרותי ניהול בע"מ (להלן: "המערערת") הוקמה בשנת 2002, על ידי רו"ח מרדכי גרינוולד (להלן: "רו"ח גרינוולד") המשמש בה כבעלים וכמנהל. רו"ח גרינוולד הועסק במשרד רואי החשבון קוסט פורר, תחילה כשכיר והחל משנת 2000 כשותף. פעילותו של רו"ח גרינוולד התבצעה באמצעות המערערת, זאת בהתאם לאישור מראש שניתן ע"י רשות המיסים, לשותפים במשרד קוסט פורר. במהלך 2008 הוגש נגד רו"ח גרינוולד כתב אישום בקשר עם שירות שסיפק לאחד מלקוחות משרד קוסט פורר.

♦ המערערת דיווחה בדוח לשנות המס 2004 ו-2005 על הוצאות משפטיות בסך של כ-87,000 ש"ח אותן ביקשה להתיר בניכוי מכוח הוראות סעיף 17 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"ג - 1963 (להלן: "הפקודה"). המדינה לא קיבלה את הצהרות המערערת ולא התירה את ההוצאות בניכוי, בטענה כי מדובר בהוצאות משפטיות שהוצאו לשם המשפט הפלילי של רו"ח גרינוולד, שאינן הוצאות לייצור הכנסה של החברה אלא הוצאות משפטיות שהוצאו לשם הגנה על חירותו של רו"ח גרינוולד.

♦ בנוסף, טענה המדינה כי המערערת לא הציגה אסמכתאות להוכחת ההוצאות המשפטיות הנטענות ולא הוכיחה כי היא זו ששילמה את ההוצאות המשפטיות של רו"ח גרינוולד. זאת ועוד המדינה טענה כי כתב האישום הוגש בשנת 2008 בעוד ההוצאות המשפטיות הנטענות יצאו לכאורה בשנים 2004 ו-2005. מנגד, טענה המערערת כי העבירות שיוחסו לרו"ח גרינוולד, הינן עבירות עסקיות הנוגעות לפעילותו כרואה חשבון העוסק בתחום המיסים וכי על פי הדין בעניינים כגון זה, הוצאות משפטיות יותרו בניכוי אם זוכה הנישום מביצוע עבירה עסקית או אם הורשע בעבירה עסקית נטולת יסוד נפשי או בעלת יסוד נפשי של רשלנות.

♦ **הערה -** גרינוולד זוכה במשפטו הפלילי, מה שזכה בזמנו בכינוי "פרשת פיקסל" ! עם זאת, כנגד גרינוולד התנהל הליך פלילי נוסף בשנת 2008 שבו הומר כתב אישום בקנס מנהלי.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ **לעניין ניכוי ההוצאות בגין הליך הפלילי -** ביהמ"ש קבע, כי ניתנו למערערת מספר ההזדמנויות להוכיח את מהות ההוצאה, אולם המערערת בחרה שלא לעמוד בהן. בין היתר, במוצגים שהוגשו לביהמ"ש ישנם תצלומים של חלק מן הכרטיסות של החברה, דפים העוסקים ביינוץ משפטי ומספר חשבוניות בקשר עם הוצאות משפטיות. מקצת החשבוניות שנמצאו בלתי קריאות והשאר בגין תשלומי הוצאות משפט שהוצאו עבור המרת כתב אישום אחר בקנס מנהלי ולא בגין ההליכים המשפטיים.

♦ ביהמ"ש קבע כי אין בהודעה מטעמו של המערער לספק הוכחה בדבר מהות ההוצאות. על מנת שהמדינה

אי התרת ניכוי מס תשומות בגין רכישת רכבים פרטיים
ע"מ 13-10-1149 מיקוד שמירה אבטחה שירותים וניקיון בע"מ נ' מכס ומע"מ
אמיר אבו ראזק, משפטן

ביקש להחריג עיסוקים שכל תוכנם הוא עיסוק בכלי רכב. רק עיסוק כזה נחשב בעיני מתקין התקנות, כמתיר ניכוי של מס תשומות בגין רכישת רכבים פרטיים, על-ידי העוסק ולצרכי העסק. ביהמ"ש קבע, כי קבלת הפרשנות המוצעת על-ידי המערער תביא ל"תוצאה אבסורדית שאין הדעת סובלתה" ותרוקן מתוכן את הוראת תקנה 14(ב) לתקנות. אין לקבל את טענות המערער לעניין גדר הפרשות המונח "עסוק", כמי שחל גם על ענף משנה ותת עיסוק בתחומי הפעילות הכללית של העוסק, שאינה בתחום הרכב ובדרך זו ליצור הבחנות דקות, שלא נאמר דקיקות עד כדי אבסורד. הפרשנות המוצעת איננה תואמת את מובנו הרגיל והמקובל של המונח כפי שיש ליישמו בעניין הנדון. אמת, כללי הפרשנות התכליתית של החקיקה הפיסקלית אינם שונים מכללי הפרשנות הרגילים; עם זאת, אין מקום לפרשנות שאיננה עומדת במבחן ההיגיון והשכל הישר. מחוקק המשנה לא התיר מקום לפרשנות רחבה, שאינה עולה בקנה אחד עם תכלית החקיקה שביסוד דיני המס לפיה חותרים דינים אלה ככול הניתן **"...להגברת הוודאות באשר לנורמות הפיסקאליות ולהגדרתן באופן בהיר ופשוט שיקל על הגבייה ויעל אותה"** (ע"א 8569/06 מנהל מיסוי מקרקעין חיפה נ' אלברט אברהם פוליטי). לפיכך, מקום בו נקבעו באופן ברור ומפורש המקרים בהם יהיה ניתן לנכות מס תשומות, אין מקום לחריגים נוספים פרי חקיקה שיפוטית. ביהמ"ש קבע, כי עניינו במקרה קל, שכן זה אינו נופל בגדר אחד החריגים שפורטו בתקנה 14(ב), שהרי אין חולק כי המערער עוסקת במתן שירותים של שמירה אבטחה וניקיון ולא בעסק שעיקרו מכירת או השכרת רכבים. בניגוד לנטען, העמדת רכבים לצורך עמידה בתנאי ההסכם אינו עיקר עיסוקה של המערער, באותה מידה שהתחייבותיה לספק למאבטחים מדים אחידים או מכשירי קשר אינם עיקר עיסוקה. מכאן, כי המערער לא הייתה זכאית, בהתאם להוראת תקנה 14(ב) לנכות את מס התשומות בגין השכרת הרכבים.

תוצאה:

◆ הערער נדחה והוטלו הוצאות בסך 20,000 ש"ח על המערער.

ניתן ביום 13.5.2014

ב"כ המערער: עו"ד יעקב קסטל

ב"כ המשיב: עוה"ד חוי טוקר, פרקל' מחוז י-ם (אזרחי)

◆ חברת מיקוד שמירה אבטחה שירותים וניקיון בע"מ (להלן: "המערער") הינה חברה העוסקת במתן שירותי שמירה, אבטחה וניקיון אשר במסגרת הסכם עם המדינה, התחייבה לספק שירותי אבטחה צמודה לשרים בממשלה. על פי ההסכם בין הצדדים, נדרשה המערער לספק ציוד מסוים ע"פ מפרט טכני, ובכללם זה, כ-70 רכבים פרטיים. החברה שכרה את הרכבים מחברות השכרה והעמידה אותם, בליווי נהגים מטעמה, לפקודת קציני הביטחון במשרדי הממשלה שהפעילו את הרכבים במשימות שונות בהתאם לשיקול דעתם הבלעדי. המערער ביקשה לקזז את מס התשומות המופיע בחשבוניות נשוא ההשכרה. אגף המכס והמע"מ ירושלים (להלן: "המשיב") טען כי הקיזוז נעשה שלא כדין והוציא למערער שומה לפי מיטב שפיטתו בגין ניכוי שלא כדין של מס תשומות הנובע מתשומות ההשכרה. המשיב דחה את השגת המערער על החלטה זו. מכאן הערער.

◆ **לטענת המערער**, לא נעשה ברכבים שימוש פרטי. המערער הדגישה, כי שימשה צינור שדרכו עברו הרכבים מחברות ההשכרה לשימושה הבלעדי של המדינה. עוד נטען, כי מכוח עיקרון ההקבלה הקבוע בחוק, זכותה לקזז מס תשומות ששימש אותה בעסקאות החייבות במס. המערער טענה, כי תקנה 14(ב)(2)(א) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976 (להלן: "התקנות") המתירה ניכוי מס תשומות על רכישה (לרבות השכרה) של רכבים פרטיים, שכן עיקר עיסוקה בתחום זה הוא העמדת הרכבים לשימוש המדינה.

◆ לטענת המשיב, תקנה 14 לתקנות אינה מתירה ניכוי מס תשומות שהוטל על מכירת רכב פרטי, למעט במקרים חריגים שנקבעו בה. המערער אינה עוסקת בהשכרת רכבים, על כן, היא אינה נכללת בקבוצת העוסקים שבעניינם חלים הסייגים שנקבעו לתקנה 14(א) והמנויים בתקנה 14(ב).

◆ המשיב טען, כי מהות עסקיה של המערער היא מתן שירותי שמירה, אבטחה וניקיון ולא רכישת (השכרת) רכבים. המשיב אף הוסיף, כי המערער אף לא מחזיקה ברישיונות מתאימים לעניין רכישת רכבים ולא ניהלה ספרים בגין השכרתם ובהתאם לקבוע בחוק.

ביהמ"ש מחוזי ירושלים - כב' השופט משה בר עמ:

◆ ביהמ"ש קבע, כי פרשנות המערער לתקנה 14(ב)(2)(א) אינה עולה בקנה אחד עם הפרשנות התכליתית שיש ליתן למונח "עסוק". הפרשנות המוצעת, אף שלכאורה מעוגנת עיגון מינימלי בלשון התקנה, איננה מתיישבת עם התכלית של תקנה 14 שעניינה איסור ניכוי מס תשומות על מכירת רכב פרטי, אלא במקרים חריגים בלבד. בבחינת המשמעות הרגילה והטבעית של לשון המונח על-רקע מכלול הוראות התקנה כמקשה אחת ניתן לזהות, כי מחוקק המשנה

"פרשת הרבנים" - הרשעה בהלבנת הון

ביום 9.4.2014 הרשיע ביהמ"ש המחוזי בירושלים (קישורית להכרעת הדין), כבוד השופט הבכיר אמנון כהן, את המעורבים ב"פרשת הרבנים". במסגרת הפרשה הורשעו הנאשמים, וביניהם בעלי תפקידים במכללות שונות אשר העניקו לתלמידיהן אישורי לומדים כוזבים ורב מחוז צפון במשטרה בעבירות שונות. נאשם מספר 1, מאיר רוזנטל (להלן: "הנאשם"), מי שפעל להשגת תעודות מהרבנות הראשית עבור מרבית המכללות, הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, עבירות מס ועבירת איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א)(1) לחוק. עניינה של הפרשה בהוצאה במרמה של תעודות השכלה תורנית גבוהה (להלן: "תעודת השת"ג") עבור כ-1,500 שוטרים וחיילים. תעודת ההשת"ג, המוענקת על ידי הרבנות הראשית בישראל, מעניקה לבעליה הטבות שכן זהות לאלו של בעלי תואר ראשון. על פי המתואר בכתב האישום, המעורבים בפרשה פעלו במטרה להנפיק לתלמידים מסמכים ותעודות הכוללים נתונים כוזבים, על מנת שיעמדו בקריטריונים של הרבנות וגופי הביטחון לקבלת תעודת ההשת"ג. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה הנאשם שותף בכיר בהקמת והפעלת מסלול הלימוד לאנשי כוחות הביטחון בישיבת "דרכי הוראה לרבנים" ובכ-13 מסניפיה ברחבי הארץ. לפי כתב האישום, הנאשם הוא זה שהגה את תכנית המרמה והיה ה"כוח המניע" לקבלת תעודות ההשת"ג, על סמך אישורים כוזבים, מהרבנות הראשית. לשם כך, בין היתר, זייף הנאשם מאות מסמכים והנפיק אישורים כוזבים ביחס לתוכן והיקף הלימודים ואישורים כוזבים על לימודים תורניים קודמים. בדרך זו, קיבל הנאשם במרמה מהמדינה תוספות שכר, בסך עשרות מיליוני שקלים, עבור מאות תלמידי המכללות וניסה לקבל במרמה, עבור אותם התלמידים, סכומים נוספים של מאות מיליוני שקלים. ביהמ"ש קבע, כי מקורם של הכספים, אותם קיבל הנאשם מהמכללות, בסכום כולל של כ-2,000,000 ש"ח, בעבירות שביצע. הנאשם פעל על מנת להסתיר ולהסוות את מקור הכספים, בין היתר באמצעות הפקדת חלק מהכספים לחשבון הבנק של בן דודו (בו היה לו ייפוי כוח), אותם היה מעביר, במועד מאוחר יותר, לחשבונו של חלפן כספים ומקבל מזומן בתמורה. כמו כן, היה נוהג לפדות המחאות של תלמידים אצל אותו חלפן כספים ולהפקיד את המזומן שקיבל בתמורה, בחשבונו. בשל כך, הורשע הנאשם בעבירת הלבנת הון.

גומא חסין הורשע בהעלמת מס

ביום 25.5.14 הרשיע בימ"ש השלום בב"ש את גמליאל (גומא) חסין ושתי חברות שבשליטתו, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טעון, בהעלמת הכנסות מרשויות המס בסכום של למעלה מ-2.5 מיליון ₪. הנאשם והחברות שבשליטתו הורשעו בביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה. אין הסכמה לעניין העונש והוא יקבע ע"י בית המשפט. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שהוגש ע"י הצדדים לביהמ"ש, סיפקו הנאשם ומר יעקב ברדוגו, לשעבר מנכ"ל מפעל הפיס, שירותי יעוץ למספר אנשים אשר ניגשו למכרז לקבלת זיכיון לשיווק מוצרים של מפעל הפיס. במהלך התקופה הרלוונטית, בין השנים 2007-2009, קיבל חסין מברדוגו והמשווקים סכומי כסף וטובות הנאה ולא דיווח על הכנסותיו לרשויות המס. כפי שצויין, אין הסכמה לעניין העונש והוא יקבע ע"י בית המשפט. עו"ד ציון קינן מפרקליטות מחוז דרום (פלילי) ייצג את המדינה בהליך.

מכנס עוה"ד באילת: עיקרי הפעילות הקרובה

ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד דורון ברזילי הסביר בכנס השנתי של לשכת עורכי הדין את עיקרי פעילות הלשכה בחודשים הקרובים. בין היתר:

על שינוי מבנה הלשכה והסדרת ההתמחות וההסמכה: "שרת המשפטים מבינה ורואה את החשיבות בשינוי מבנה הלשכה שהוא בגדר הכרח שאין לדחות אותו – המשפיע באופן ישיר על יכולת הלשכה לפעול, וכן שינוי מהותי בהסדרת ההתמחות וההסמכה של ציבור עורכי הדין לעתיד. עניינים אלה, כפי שסיכמתי עימה, יטופלו במהלך החודשים הקרובים..."

עו"ד ברזילי אף העביר ביקורת בנושא פעילות המחוזות החורגת מהסמכויות הניתנות להם בחוק, בטענה, כי "מנהלים מאבקי שליטה על רקע פרסונאלי באופן אשר פוגע בצביונה של הלשכה" וציין כי הדבר יתוקן בתיקון חקיקתי ע"י שרת המשפטים.

על נוהל שינוי מועדי דיון שקבע נשיא בית המשפט העליון: "לשכת עורכי הדין סבורה, כי חסרונותיו של נוהל זה עולים על יתרונותיו וכי הוא טומן בחובו קשיים רבים, ביניהם התערבות ברורה בשיקול הדעת השיפוטי הנתון לכל שופט לפי הוראת סעיף 2 לחוק יסוד השפיטה... הוועד המרכזי מינה השבוע צוות חירום אשר הוסמך לפעול במייד ליישום צעדים אופרטיביים להתמודדות עם נוהל זה. הלשכה בראשותי לא תסכים לקבל נוהל זה במתכונתו הנוכחית".

עו"ב ברזילי אף ציין את **כוונותיו להתמודד בבחירות הקרובות ללשכה** שתערכנה בעוד כשנה.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.